

Sabir YUSİFOĞLU

**KİM ÇƏKİB GƏTİRDİ
DÜZƏ DAĞLARI**

Qoşula bilmədik qayalarına,
Qoşduq tükdən yüngül sözə dağları.
Havası çatışmır aran yerində, -
Kim dartıb gətirdi düzə dağları?

Qartallar səsini içində boğub,
Qayalar kolların dibinə sıgıb.
Əl boyda kağızın üstünə yığıb
Barmaqla göstərir bizə dağları.

O mənəm, hər yandan yolu kəsilən,
Babəklə bir yerdə qolu kəsilən.
Köçürün bu yurdun xəritəsinə
Sınəmə çəkilən təzə dağları.

**BUZ TƏKİ RAHATDI
ÖZÜM SARIDAN**

Allah bilmir məni harda saxlasın,
Yaxşı ki, yer tapdım öz ürəyimdə.
Ölüm də sevəcək nə vaxtsa məni,
Vurulub oləcək düz... ürəyimdə.

Bu payız ömrümün qışı da yetər,
Ağac basdırsam da, daha dərd bitər.
Haqsız cəza çəkən məhbusdan bətər
Göynəyir nə qədər söz ürəyimdə.

Bir də göyərdəmi yaşı qurudan?-
Eh, bu yaşda kimdi məni yarıdan.
Buz taki rahatdı özüm sarıdan,
Bir az da qalıbdı köz, ürəyimdə...

ÖLÜM

Köhnəldib çox təzələri,
özü qalib təzə ölümlər.
Minib saat əqrəbinə
gəlir gözə-gözə ölümlər.

Hamının vaxtını bilir,
dəftərindən bir-bir silir,
Nə rüsvətə yaxın gəlir,
nə də baxır sözə ölümlər.

Ağ libası nəmər verir,
dost-tanışa kədər verir,
nə kimsəyə xəbər verir,
nə alır icazə ölümlər.

...uzaq deyildim ölümdən,
yənə də çıxdı əlimdən.
Dünyanın ən gözəlindən
gözəl imiş...
gözəl ölümlər.

ALLAH, VER ƏFV FƏRMANINI

Ömrümüz-günümüz düşdü
qurdların acan vaxtına.
Adamın gözdən düşdüyü,
ölümün asan vaxtına.

Biçir saat əqrəbləri
günlərin sünbül ömrünü.
Hər ölənin günün dalınca
ürəyimdən neçə ümid
özünü atıb öldürür.

Ömrün gün düşən tərəfi
aşıb gəldiyim bu dərdin
elə o üzündə imiş.
Ölümün ən qeyrətlişi
Azadlıq düzündə imiş.

Bu qurd-quşlar arasında
qurdalanmağa dəyməmiş.

Bir başı saxlamaq üçün
xırdalanmağa dəyməmiş.

Üzü yera sarı gəlir
buludlar göydan bezəndə.
Adam balası neyləsin
Yerdə hər şeydən bezəndə?!

Gün batır
batan gamitək,
batır günlərimin qanı.
Allah, mən cəzami çəkdim
indi ver əfv fərmanını.

ÜRƏYİMDƏN ÇIXIR SÖZÜMÜN CANI

Kağız üstə düşən kölgəsi deyil-
ürəyimdən çıxır sözümün canı.
Nə tanrı eşitdi mən deyənləri,
Nə oxuya bildim tanrı yazanı.

Ən uca səslə də qaldırmaq olmur,
Qələmin ucundan yıxılan sözü.
Hər gün tamtəraqla dəfn eləyirik
Tabut kitablara yığılan sözü.

Qələm də üstündən sürüşüb keçir,
Sözün sehrlişi qalır dərinədə.
Dən izi düşməyən
bir çimdik torpaq
Gəzirəm
min illik əkin yerində.

YAŞAMAĞA BƏHANƏ ÇOX

Üzə dirənən günlərin
İçindən qopdum ölmədim.
Yaşamağa bəhanə çox,
Bəhanə tapdım, ölmədim.

Nə bu dünya qaçasıdı,
Nə mən yapışib qalası.
Kimin qolunda qayıdar
Saçımın gedən qarası?

Bir qıza gül söz vermişəm,
Yollara-əvə dönməyi.
Bir yandan da tənha ulduz,
Dənizə düşüb sönməyib.

Bu günün də ağrısını
Sınamə sıxdım ölmədim.
Ürəyimi neçə dostun
Gözündə tapdım, ölmədim.

MƏN BU ÖMRÜN DÖNGƏSİN DƏ DÜZ KEÇDİM

Al ömrümün qalanını,
sür getsin,-
Bəlkə, sən bir gün görərsən, qarışqa.
Heç qıymazdım bir kimsəyə bu ömrü,
əvəzində nə verərsən, qarışqa?!

Tutdu bizi batan yurdun qarışığı,
gah qıraqda, gah arada qalmışیق.
Darıxanda bu xaraba qalmışیق
ağı deyib dindirərsən, qarışqa.

Nə danışım o xanımdan, qadından?!
Ölüb getdim, çıxmadı ki yadımdan...
Nəsə tapsan ocağından, odundan,
qəbrim üstə göndərərsən, qarışqa.

Dən bəyodadı yer kürəsi gözündə,
qarışqayıq hamımız yer üzündə.
Çiyindəki bu dünyadan bezəndə,
dardıb qəbrə endirərsən, qarışqa.

Keçiləsi bir can vardı, tez keçdim,
öz baxtımə düşəndən də vaz keçdim.
Mən bu ömrün döngəsin də düz keçdim,
hara gəldi sən sürərsən qarışqa...

PAYIZDAN BİR YARPAQ

Sarı-sarı ağacları
Yarpaq-yarpaq soyur külək.
Bəlkə, elə isinməyə
Yer axtarıb soyuq külək?

Ürəyimi - xatirələr,
Yarpaqları - külək ovur.
Adamların arasıynan
Tale məni hara qovur?

Ya dəli ol, ya dərqli ol:
Biri bilsə, beşi bilməz.
Bu küləkdə hönkürtüyənən
Ağlasan da eşidilməz.

GÖYNƏN GETMƏYİN DƏ YERİ YOX İMİŞ

Bu günün, dünənin söhbəti deyil,
mən çoxdan tanışdım tənhalığımla.
Görən kim böyükdü, kim daha çoxdu,
mərc gəlib yarıxdım tənhalığımla...

Çiyimdə mələklər sakit, kirmiş...
Laxlatdı ömrümü bu yoxuş, eniş.
Göynən getməyin də yeri yox imiş,-
Qayıdıb bərişdüm tənhalığımla...

Dünyadan əlimi gül kimi üzdüm,
Tanrı ətəyindən yapışib dözdüm.
Mən heç ilanla da yola getməzdim,
Qaynayıb qarışdım tənhalığımla!..

PAYIZ YAĞIŞLARI HOPUR CANIMA

Buludlar dənizi qaldırıb yerdən,
Çırpır küçələrin boz sifətinə.
İslənmiş kölgələr qaçır işıqdan,
Oğru adam kimi qısıılır tina.

Bəlkə, bir nadanın günahı üstə.
Həminin başına döyür bu yağış.
Kiminin gözündə yağışdı elə,
Kiminin içini oyur bu yağış.

Mamır bağlayacaq daşların üzü,
Dərsiz ürəklərin divarı - yosun.
Belə yağandısa, mənim qəlbimdən
Vəfasız bir qızın izini yusun.

Bu payız yağışlar hopur canıma,
Daha itirilmiş torpaq kimiyəm.
Yağışlar yorulub kəsəcək bir gün,
Mən bundan o yana çətin kirmiyəm.

Nə qədər gözlərdə görünməz oldum,
Məni gəzən gözlər islanır harda?
Çiçəklər, yarpaqlar quruyub ölürlər,
Göyərilib öləcəm bu yağışlarda.

ÖMRÜN QURAQLIQ KEÇƏN GÜNLƏRİNƏ

Susuz səhra kimi uzanır ömrüm,
İlgimə çevrilir çatdıqlarım da.

Ürəyim bir yana, çat verir indi,
İlk öpüşün yeri dodaqlarımda.

On yeddi yaşımın yaşıllığından,
Çıxıb bu tərəfə düşəcəyimi,
Bilmədim,
küləklər ağzında gedən,
Qanadı qırılmış yarpaqlar kimi.

Dünyanın ikicə rəngi var imiş,
Bir də ikisinin qarışığı - boz.
Hardansa səs gəlir:
taleyin ilə
Sən öz arandakı barışığı poz.

Saçından asılmış qızdı bu tale -
Nağıl quyusunun qaranlığında.
Ümid basdırıram hər ötən günə,
Göyərmir buranın quraqlığında.
Susuz səhra kimi uzanır ömür,
Susuz səhra kimi...

DƏRDİN ÜST-BAŞINI ÖRTMƏK DƏ OLMUR

Hansı yaza qaldı boy atmağımız,
Ürəyim heç nəyə uçunmur daha.
Yıxılıb ömrümdə qalan günlərin,
Üzünü ağardan saçımdı daha.

Məni sürüyürmüş sürdüyüm ömür,
Ürək də soyulub sürünmək ilə.
Dərdin üst-başını örtmək də olmur,
Köynəyə, pencəyə bürünmək ilə.

Nə bu can mənimdi, nə mən dünyanın,
Ömrün tələsində çırpınan ovam.
Qəlbində varamsa çıxar, at məni,
Mələklər yanında boş qalıb yuvam.

MƏNƏ BİR MƏKTUB GÖNDƏR

Susuzluqda su təki,
Bəlkə, yadına düşəm.
Mənə bir məktub göndər
Bilim ki, ölməmişəm.

Səndən başqa bilən yox,
Dərdimə bir dərman yaz.
İki kəlmə nədi ki,
Ay gözünə qurban, yaz.

Çox yox, bir varaq göndər,
Vaxtın yoxsa, ağ göndər,
əllərinin izini
evimə qonaq göndər.

Bilim harda solursan,
ay gülüm, ay bənövşəm.
Mənə bir məktub göndər,
Bilim ki, ölməmişəm.

